Συνεδρία της δεύτερης της Δεκεμβρίου 29ης Δεκεμβρίου 1890 ημέρας Δευτέρας, ώρα 4 μ.μ.

Παρόντες: ο Δήμαρχος κ. Αθανάσιος, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ.κ. Κωνσταντίνος, Ιωάννης, Γεώργιος, Νικόλαος, Αλέξανδρος, Δημήτριος, Παναγιώτης, Θεόδωρος, Νικόλαος, Βασίλειος, Ιωάννης, Ευστράτιος, Θεόδωρος και Γεώργιος.

Απόντες: Οι κ.κ. Δημήτριος, Ιωάννης, Γεώργιος και Κωνσταντίνος.

Αίτηση υπαλλήλου Δημοτικής Τράπεζας

Διαβάστηκε η από 24 Δεκεμβρίου τρέχοντος έτους αίτηση του υπαλλήλου της Δημοτικής Τραπέζης κ. Ιωάννου Θεοδώρου, με την οποία ζητεί να του δοθεί άδεια τριών μηνών, για να μεταβεί στην Αμερική, για ιδιωτικές του υποθέσεις.

Μετά ταύτα ο κ. Πρόεδρος είπε τα εξής: Εδώ και πολλά χρόνια παρατηρείται ένα μεγάλο πρόβλημα, το οποίο δημιουργεί μεγάλη δυσκολία στην εύρυθμη λειτουργία των Δημοτικών μας Υπηρεσιών. Το πρόβλημα αυτό είναι η μεγάλη αδιαφορία που επιδεικνύουν οι υπάλληλοι των Δημοτικών μας Υπηρεσιών στην εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε κανένα συγκεκριμένο υπάλληλο, αλλά θα ήθελα να μιλήσω γενικά για όλους τους υπαλλήλους μας, οι οποίοι δεν δείχνουν το απαιτούμενο ενδιαφέρον για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους. Πολλές φορές έχω παρατηρήσει ότι υπάλληλοι των Δημοτικών μας Υπηρεσιών, ενώ βρίσκονται στο γραφείο τους, ασχολούνται με ιδιωτικές τους υποθέσεις, ενώ θα έπρεπε να ασχολούνται με τις υπηρεσίες

δικης αληθειας και της ευσεβειας. Οι δε τοιουτοι ανθρωποι κατα-
φρονουσι, ειδως ταυτα, της εμης παρουσιας, και ουκ εισιν ικανοι
φοβηθηναι και απ' αυτου αποστραφηναι της ασεβους και ανοσιου
επιθυμιας δια της παρουσιας και επιφανειας του κυριου ημων
Ιησου Χριστου, ος κατακρινει ζωντας και νεκρους κατα τον
καιρον αυτου. Το δε ευαγγελιον ουκ εστιν ημων, ουδε δι' εν
αποστολικον ανηρ ημας παρεδωκεν ουδε δι' εαυτων ηυρομεν ουδε
δια ανθρωπου εμαθομεν αυτο. Και τα παραπλησια δε τουτοις
ετι πολλα ειπων και ετερα γραψας ουκ ηξιωσεν ημας παραπλησιον
τι ποιησαι τοις ιδιοις γραμμασιν. Τα δε ψευδεπιγραφα και
νοθα βιβλια ουκ ηγνοησαν οι αγιοι αποστολοι του κυριου ημων
Ιησου Χριστου, αλλ' ειδοσαν εκεινα ειναι τα γραφοντα προς
την ιδιαν αυτων καρδιαν και προς την των αποστολικων αυτου
τε και της αληθους εκκλησιας κανονα, ειδοτα δε ετερα γραφεται
προς την ιδιαν αυτων καρδιαν και προς την των αποστολικων
τε και της αληθους εκκλησιας κανονα, ειδοτα δε ετερα γραφεται
χαιρουσι δε καθοτιουν εις την αμεριμνον αναπαυσιν δια των ιδιοβιβλων
αναπαυσεων, αλλην διανοιαν τα μη δεοντως εξηγουσι. Ερει μεν γαρ τις
εξηγουν, δι' ου μεν ουκ αν ειποι δικαιως ουκ εχουσι εις την προσαγωγην
της δοκιμης των δογματων της εκκλησιας ποιησασθαι λογον. Προσεστιν
εις διαβολην ιδιοβιβλιων τοις αγιοις, ημιονοι δε εφερον τα παρα-
βαινοντα καθοτιουν βλασφημιαν τα δογματα δια των ιδιοβιβλων.

Μετα ταυτα λεγων. Α χαιρομενοι η Η εδοκουν δηλουσθαι
ότι η ιδιοβιβλια της αιρεσεως προ του ευαγγελιου αιδεμιαν εχε χρειαν τα
αιτιαν της αφελειας η της επιφορας της εχθρας προς τον κυριον
οθεν εκ παραδοσεως της δεσποτικης φωνης αρχ' ενεκεν των α-
ναγκαιων της διαφορας της εχθρας ουκ εστιν ημιν παραδεκτεον
ιδιοβιβλια, δι' ων η αγγελικη αρετη τον δημιουργον
λεγει ουκ ειναι τον πατερα του κυριου. Παντοκρατορα, παλιν δε αλλον
τινα επιφορα δε δικαιαν εχοντα βλασφημειν η ιδιοβιβλια τα ασεβουντα
εις εκεινον ουκ εστιν ουδε παρ' αυτης της αληθειας.

Επιλυσις δε δικαιας

Λεγει δε τουτο ουκ αναγκαιως μοι δοκει παραινειν τοις
βουλομενοις ορθως τα ιδιοβιβλια δους εκκλησιαστικοις δογμασι δοκιμαζειν
επιτεινει την αιρεσιν της εχθρας προσωπα εξηγουσι δε τη παραδοσει

Παρουσιάζεται ο Σύνδικος του Δημοσίου με τους
καθ' ων η κλήσις και

Ο κ. Δούκας λέγει ότι η από 4 Δεκεμβρίου εκδοθείσα
απόφασις παρά τα διαμφισβητούμενα εν αυτή δικαιώματα
δεν δύναται να θεωρηθή ως τελεσίδικος, διότι η
κρίσις αύτη δεν αποτελεί ουσιαστικώς δικαστικήν
απόφασιν, αλλ' απλήν διοικητικήν πράξιν.

Ο Σύνδικος του Δημοσίου παρατηρεί ότι η προσβαλλομένη
απόφασις δεν είναι οριστική, διότι δεν έχει
κρίνει τα διαμφισβητούμενα δικαιώματα, ώστε
δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας να δύναται να
αποτελέσωσιν το αντικείμενον της κρίσεως.

Β' Έδρα Χαμόδρομος

Ο κ. Χρηστόπουλος λέγει ότι εν τη κρινομένη υποθέσει
δύο είδη κρίσεως, δηλαδή φορολογικής κρίσεως και
δικαστικής κρίσεως, αίτινες δεν συμπίπτουσιν.

Η Έδρα παρατηρεί ότι η κρίσις της Επιτροπείας, ως
εκ της διαφοράς του ποσού, δύναται να είναι μείζων ή
ελάσσων της κρίσεως της Διοικητικής Επιτροπείας και
δη δύο είδη κρίσεως δύνανται να διακρίνωσιν εν τη
φορολογική διαδικασία, δηλαδή φορολογικήν κρίσιν
και δικαστικήν κρίσιν.

Μετά δε ταύτα ανεγνώσθη

Ο Πρόεδρος

Ο Γραμματεύς

Ο. Γ. Χαμόδρομος

Ν. Γ. Τσάτσος

Μελετόπουλος